

[Holger Eriksen.]

Kommunalbestyrelsen har Tavshedspligt med Hensyn til, hvilke Attester den udsteder.

Jeg nævner i samme Forbindelse de Bemærkninger, som er gjort vedrørende Folkeafstemning efter Grundlovens § 60, Stk. 3. Man har hævdet, at de 15 pCt. af Vælgerne, der udkræves, vanskeligt kunde fremskaffes, naar de skulde møde frem i fuld Offentlighed. Denne Indvending vejer imidlertid ikke meget, for det første fordi det ligger i selve Folkeafstemningens Princip, at man som Regel ved, hvilket Standpunkt den, der stemmer, har. Det gælder saaledes Folkeafstemningen i Forbindelse med Grundloven. Den, der møder frem og stemmer, stemmer ja; den, der ikke vil have Grundloven, bliver hjemme. Hvorfor skulde vedkommende gøre sig Ulejlighed med at møde frem og stemme nej, naar det virker paa samme Maade bare at blive hjemme? Og omvendt vil det være ved de øvrige Folkeafstemninger. Som Regel vil de Partier, der har vedtaget en Lov, være sikre paa, eller i hvert Fald føle sig sikre paa, at den Part, der kræver Folkeafstemning, ikke kan opnaa de 35 pCt. Stemmer imod. De opfordrer derfor ikke deres Tilhængere til at møde frem for at stemme for Loven, nej, de beder deres Tilhængere holde sig passive. Men dermed er Hemmeligheden jo faktisk gaaet tabt. Det var det ene. Det andet er, at Forudsætningen for, at der overhovedet bliver krævet Folkeafstemning, maa være den, at der er en saadan Uvilje imod en vedtagen Lov, at der meget let kan fremskaffes 15 pCt., som vil være deres Standpunkt bekendt. Er det ikke Tilfældet, vil der nemlig heller aldrig være 35 pCt. imod ved den endelige Afstemning.

Men rent bortset derfra har man søgt i saa vid Udstrækning som muligt at faa hemmeligholdt, hvem der begærer Folkeafstemning. Derfor har man paalagt Valgbestyrelsen Tavshedspligt, og man har forbudt Offentliggørelse af Navnene paa dem, der begærer Folkeafstemningen. Naturligvis kan den, der tegner sig paa Listen, altid læse Navnene paa dem, der er tegnet umiddelbart forud, men man kan jo ogsaa altid se, hvem der befinder sig i Lokalet, saa det er vist ikke muligt at komme Hemmeligholdelsen nærmere.

Tilføjjelsen til § 51 tydeliggør den gældende Regel. Personlig beklager jeg, at man ikke har kunnet ændre denne Regel. Jeg havde hellere set, at hvor Partiliste er anmeldt, skulde den gælde under alle Omstændigheder, eller i hvert

Fald, at man havde anvendt Bestemmelsen fra den kommunale Valglov, der siger, at Suppleanterne skal udpeges i den af Partilisten angivne Rækkefølge. Men da det er gjort gældende, at det vilde bryde Princippet i Kandidatudvælgelsen, har mit Parti frafaldet de Ønsker, det havde i den Henseende.

Med Hensyn til Fordelingen af Mandater efter Rigslisten vil man se, at der nu foreligger Anvendelse af Sainte-Laguës Metode, Division med 1, 3, 5 o. s. v. i Stedet for den D'Hondtske Metode, Division med 1, 2, 3 o. s. v. Den sidste er i de store Partiers Favør og kan i visse Tilfælde give dem mere, end de har Krav paa. Den første er mere retfærdig, men skal dog i visse Tilfælde kunne favorisere de smaa Partier paa de stores Bekostning. Hvis Stemmetallet blev nøjagtigt som ved sidste Valg, vilde den foreslaaede Ændring betyde, at der blev taget to Mandater fra Socialdemokratiet og givet til Retsstatspartiet og det kommunistiske Parti.

Jeg ser, at Venstrebladet „Sorø Amtstidende“ har regnet ud, at det foreliggende Forslag vilde give Socialdemokratiet fire Mandater mere, end det havde Krav paa. Jeg er imponeret over en saa stor Regnekunst i Slagelse, og jeg henstiller, at de Venstremænd, som staa Bladet nærmest, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der jo er Lærer, giver Bladet et haardt tiltrængt Kursus i Regning. Maaske skulde dette Kursus suppleres med et Kursus i Læsning. Naar Bladet kunde skrive saaledes i Mandags, 2 Dage efter, at Valglovsudvalgets Betænkning var afgivet og dermed ogsaa Forslaget om at gaa over til Sainte-Laguës Metode, der muligvis giver Socialdemokratiet mindre, end det har Krav paa, saa maa der under alle Omstændigheder være noget i Vejen med Bladets Læseevne.

Naar Socialdemokratiet stiller sig paa det Standpunkt, at det absolut ikke vil have flere Mandater, end det vælgermæssigt har Krav paa, er det naturligvis, fordi det ønsker at vinde sine Mandater ved Vælgernes Tilslutning og ikke ved Valghokuspokus. Jeg kan godt forstaa, at en saadan Tankegang er fremmed for Venstre, der med Rette i lang Tid har følt saa ringe Tillid til Fremtiden, at det altid har ønsket at faa bødet paa sine Valgninger gennem Opnaaelse af Særfordele i Valgloven.

Et stort Problem har det eventuelle Omvalg været. Her var i Virkeligheden et Hul i den eksisterende Valglov, og det Hul er nu udfyldt. Jeg tager som Eksempel